Η οικονομική κρίσις ως πνευματική ευκαιρία (Ιωάννης Τάτσης, Θεολόγος)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 31 Ιουλίου, 2011

Οι επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης στην καθημερινότητά μας, οι μειώσεις των αποδοχών και οι αυξήσεις των τιμών των προϊόντων αποτελούν μόνιμη επωδό των συζητήσεων που ακούγονται στους χώρους εργασίας και στα σπίτια συγγενών και φίλων. Ακόμη και μετά την κυριακάτικη Θεία Λειτουργία συχνά οι πιστοί εκτρέπονται στην ίδια αυτή συζήτηση αφήνοντας πίσω τους την δοξολογία του αναστάντος Χριστού και γκρινιάζοντας διαρκώς για τις μειώσεις που είχαν στο μισθό ή τη σύνταξή τους και τις δύσκολες μέρες που έρχονται.

Κι όμως. Η οικονομική κρίση και οι προερχόμενες από αυτήν αλλαγές στην καθημερινή μας ζωή μπορούν να λειτουργήσουν ως ευκαιρία πνευματικής ωρίμανσής μας με την καλλιέργεια συγκεκριμένων αρετών**...** Ας είμαστε ειλικρινείς. Η εκκοσμίκευση που έχει καταστρέψει την πνευματική μας ζωή, η αντικατάσταση της λιτής ζωής από μια καθημερινότητα με περιττές απολαύσεις και ευκολίες μας έχουν απομακρύνει επικίνδυνα από την ασκητική οδό των αγίων Πατέρων. Οι πιστοί ζούμε εν πολλοίς με τρόπο κοσμικό απολαμβάνοντας περιττά πράγματα και αγωνιζόμενοι για την απόκτηση υλικού πλούτου.

Όσο πιο πολύ γκρινιάζουμε για τα δεινά που μας βρήκαν από την οικονομική κρίση τόσο πιο πολύ αποδεικνύουμε ότι χάσαμε την απλή, λιτή και ασκητική ζωή που ως χριστιανοί έπρεπε να ζούμε. Η στέρηση μέρους των υλικών μας αγαθών, λόγω της οικονομικής κρίσης είναι ευκαιρία για να απολαύσουμε έστω και άκοντες τα αγαθά της ασκητικής ζωής. Αν αποδεσμευτούμε από την επιθυμία των υλικών αγαθών, έστω και μερικώς, αφού εντός του κόσμου αδυνατούμε να αποκτήσουμε την πλήρη ακτημοσύνη, θα γευτούμε τον γλυκύ καρπό της ελευθερίας, της νηστείας, της εγκράτειας, της απέριττης ζωής.

Η οικονομική κρίση όμως αληθινά έπληξε τους φτωχούς μετατρέποντας τους σε πάμπτωχους και κάποιους άλλους αδελφούς που μένουν άνεργοι. Εξ αυτών γεννάται επιτακτικότερη ανάγκη της καλλιέργειας της φιλανθρωπίας και ελεημοσύνης. Όσο υπάρχει κάποιος δίπλα μας που πεινά και εμείς έχουμε δύο πιάτα φαγητό οφείλουμε να του δίνουμε το ένα. Αν μάλιστα θέλουμε να μοιάσουμε στους ασκητές αγίους μας οφείλουμε να δώσουμε στον πλησίον μας ένα πιάτο φαγητό, ακόμη κι αν έχουμε μόνο

αυτό, και εμείς να νηστεύσουμε, δοξάζοντας το Θεό για την ευκαιρία που μας έδωσε να κάνουμε μαζί και νηστεία και ελεημοσύνη.

Όσοι στην Ελλάδα συζητάμε για τις φοβερές επιπτώσεις της οικονομικής κρίσης στη ζωή μας μάλλον λησμονήσαμε τους συνανθρώπους μας που σε άλλα σημεία της υφηλίου πεθαίνουν από τις ασθένειες και την πείνα. Αν δεν μπορούμε να κάνουμε κάτι ουσιαστικότερο ας στερηθούμε ένα μικρό μέρος της άνεσης μας στηρίζοντας τουλάχιστον χρηματικά τις προσπάθειες των ιεραποστόλων ή τις ανάγκες των φτωχών γειτόνων μας. Όσο η οικονομική κρίση βαθαίνει τόσο μεγαλύτερη είναι η ευκολία να κερδίσουμε ουράνιους θησαυρούς σκορπίζοντας τον φθαρτό επίγειο πλούτο μας στα χέρια όσων τον έχουν ανάγκη.

("Ορθόδοξος Τύπος", 22/7/2011)

(Πηγή ηλ. κειμένου: thriskeftika.blogspot.com)